

עת"א 62537/05/18 - אילן אשד נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 62537-05-18 אשד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	אילן אשד (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

כללי:

העותר מרצה עונש מאסר בן 9 שנים ו-8 חודשים בגין עבירות מין, מרמה בנסיבות מחמירות, החל מיום 1.2.18. זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה א', עבריין מין.

העתירה הוגשה כלשונה כ"בקשה לצו עשה/צו על תנאי", וכוונה כנגד המשיבים הבאים:

"

1. איגוד ערים שרון צפוני לתברואה

2. המשרד לאיכות הסביבה

3. משרד הפנים

להלן: המשיבים"

כמשיב פורמלי צורף משיב מספר 4 "שירות בתי הסוהר - כלא רימונים".

בפועל הוגשה העתירה לבית המשפט המחוזי מרכז ונפתחה כעתירת אסיר, כאשר המשיב היחיד לעתירה הוא שירות בתי

עמוד 1

הסוהר.

במסגרת העתירה ביקש העותר מבית המשפט להוציא צו על תנאי ו/או צו עשה כנגד המשיבים 1-3 למנוע "המשך הזרמת שפכים, ביוב, מזהמי סביבה ופסולת למתחמים הסובבים את שב"ס רימונים, אופק, השרון והדרים", כמו גם למנות מומחה מטעם בית משפט בהקשר זה. כל זאת, על מנת למנוע מטרדי ריח, הנגרמים לטענת העותר בשל מעשי המשיבים 1-3, ואשר מסבים סבל לכלל העובדים אצל המשיב מספר 4 כמו גם לאסירים השוהים במקום.

לחילופין עתר העותר לקנוס את המשיבים 1-3 או להשית עליהם לשלם פיצוי בסך מיליון ₪ לטובת המשיב 4 או להעביר את העתירה למותב המוסמך.

טיעוני ב"כ הצדדים:

במעמד הדיון לפני טען העותר כי מפגע הריח נוגע לתנאי מאסרו, ועל כן מוסמך בית משפט זה לדון בעתירה, כמו גם להוציא צווים למשיבים 1-3. כן הפנה העותר לנוסחו של סעיף 62א(א), ולפיו אסיר רשאי להגיש עתירה נגד כל רשות מרשויות המדינה בכל עניין הנוגע למאסרו או למעצרו.

ב"כ המשיב 4 מצידה טענה כי סעיף 4א לפקודת הנציבות 04.31.00 עתירות אסירים קובע שאסירים רשאים להגיש עתירות ביחס לתנאי מאסרם או מעצרם, החלטות ועדות שחרורים, טיפול הפרקליטות או המשטרה בתיקים תלויים ועומדים ועניינים שיש להם נגיעה ישירה למאסרם או למעצרם.

בענייננו, העותר אינו מלין על החלטה מנהלית של המשיב 4 שהתקבלה בנוגע לתנאי מאסרו, והסעדים אותם מבקש העותר צריכים להתברר בפני ערכאה אחרת ולא בפני מותב זה.

דין והכרעה:

סעיף 62א(א) לפקודת בתי הסוהר קובע כך:

"אסיר רשאי להגיש לבית המשפט המחוזי שבאיזור שיפוטו נמצא בית הסוהר שבו הוא מוחזק (להלן בסימן זה - בית המשפט) עתירה נגד רשויות המדינה לאנשים הממלאים תפקידים על פי דין בכל עניין הנוגע למאסרו או למעצרו".

אכן סוגיית איכות או מטרד ריח הינה עניין שיכול היה להיות נושא לעתירת אסיר, בהיותה פוגעת בתנאי מאסרו או מעצרו, אם היתה נובעת מפעולה או החלטה של המשיב 4.

דא עקא, שגם העותר מציין בעתירתו כי הגורמים האחראים למטרד הריח אינם קשורים למשיב 4, כי אין הוא נובע

מפעולה של משיב זה - הסובל לטענתו אף הוא ממטרד זה, ובפועל המשיב 4 צורף כמשיב פורמלי בלבד לעתירה, על מנת "לאמת" את טענות העותר בדבר מפגעי הריח.

סמכותו של בית משפט זה היא לבחון במשקפי הסבירות החלטות של הרשות המנהלית הנוגעות לתנאי מעצרו או מאסרו של העותר. בענייננו אין החלטה כאמור, ומקום שאין החלטה לבוחנה - צודקת המשיבה כי לא קמה סמכות לבית משפט זה.

טענת העותר, ולפיה בית משפט זה מוסמך לדון בעתירה כנגד המשיבים 1-3 בשים לב לנוסחו של סעיף 62א, נובעת מפרשנות מרחיבה, שאינה עולה בקנה אחד עם מטרת החוק והמטריה המשפטית הקונקרטית. ענייננו בסימן המסדיר עתירות אסירים, בתוך פקודת בתי הסוהר, במטרה לשמור על זכויותיהם במעצר או במאסר בהינתן שחירותם נשללה מהם ושהחלטות בעניינם הופקעו מידם ומתקבלות על ידי גורמים אחרים, דוגמת שב"ס, משטרת ישראל, שירות הביטחון הכללי, וועדות שונות במשרד הבריאות, הרווחה וכיו"ב.

פרשנותו הנכונה של סעיף החוק אינה כי העותר רשאי להגיש עתירה כנגד כל רשות מרשויות המדינה אלא אך לרשויות המקבלות החלטות בעניינם של אסירים או עצורים. בענייננו לא הצביע העותר על כך שמי מהרשויות המנויות כמשיבות 1-3 קיבלו החלטות מסוג זה בעניינו.

יתרה מכך, הסעדים המבוקשים בעתירה - דוגמת קנסות ופיצויים - אינם סעדים שבית משפט זה מוסמך לתתם במסגרת עתירת אסיר. כך, בהתאם לסעיף 62ב לפקודה, סמכותו של בית המשפט היא ליתן צווי עשה ואל תעשה, וזאת בלבד. בנסיבות אלה, העתירה נדחית.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ח, 20 יוני 2018, בהעדר הצדדים.